

Volg het spoor van de wulk

Slakken: duikers raken pas opgewonden wanneer ze naakt zijn.

Toch zijn huisjesslakken minstens zo spannend.

De wulk bijvoorbeeld, daar kunnen we best een avontuur over vertellen.

En dat lukt je bij naaktslakken weer minder gauw.

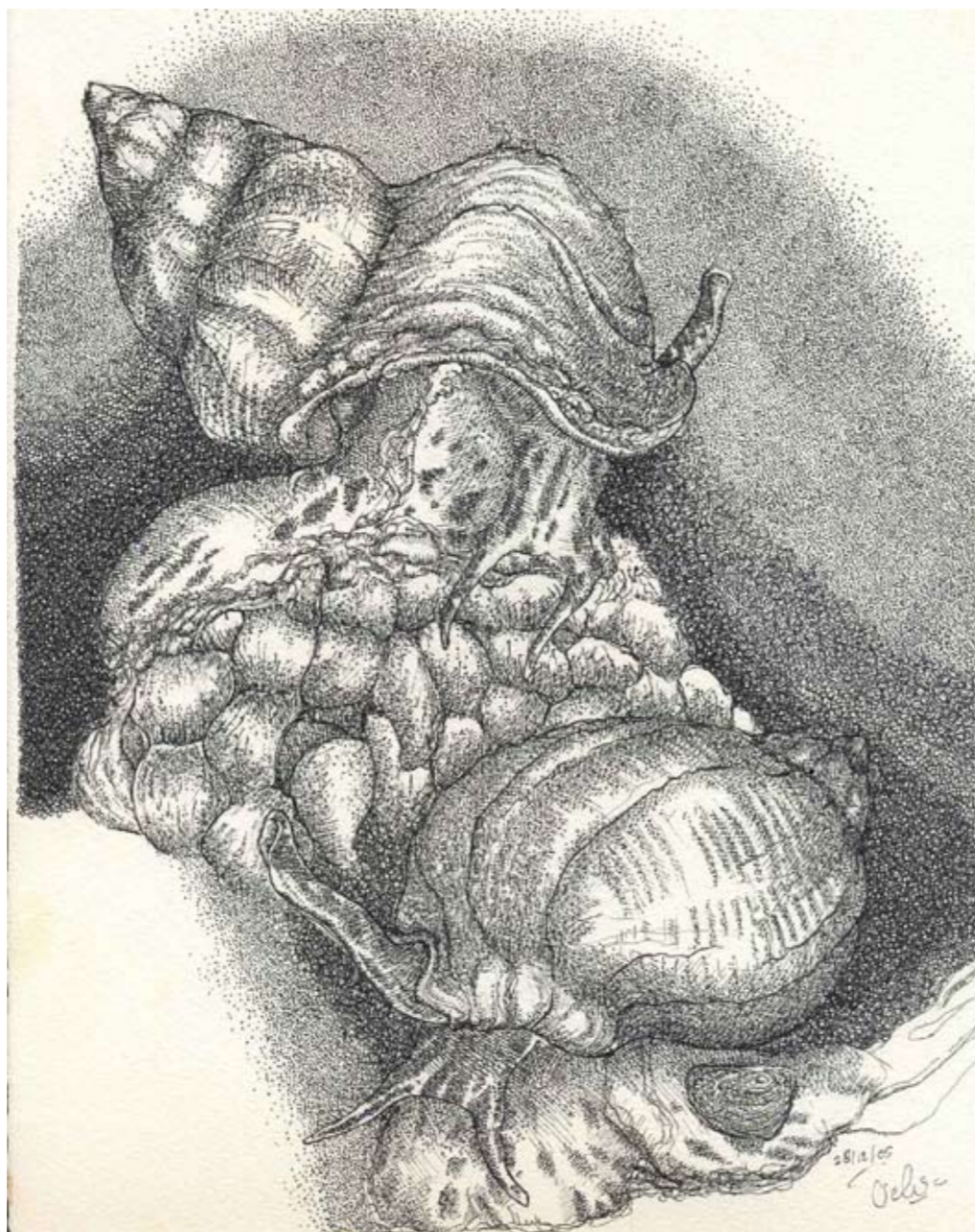
De wulk is een algemeen voorkomende slak. Niet dat het altijd en overal van zulke wulken zal bulken, maar het gaat nu weer vrij goed met deze soort. Enkele jaren geleden stonden de kranten nog vol met 'de bedreiging van de wulk door antifowling op boten' (tegen algengroei). De wulken werden onvruchtbaar, de vrouwtjes ontwikkelden mannelijke geslachtsorganen... Het gebruik ervan is gelukkig sterk teruggedrongen. Voorts werden ze door overbevissing bedreigd. De Fransen visten met vergunning op onze wulken. Omdat de populatie in de Waddenzee en Noordzee dreigde te verdwijnen, is dit gestopt. Ook de boomkorvisserij was debet, de huisjes raakten er door beschadigd en eikapsels werden voortijdig losgerukt.

Verhit

Op dat moment ging het in de Oosterschelde met de wulk lang niet slecht. Behalve vorig jaar, toen ging het mis omdat het water lange tijd rond de 23 graden was. Temperaturen boven de 21 graden, daar kunnen ze heel slecht tegen. Massale wulkensterfte was het gevolg. Even later viel op dat er heel veel heremietkreeften rondliepen met een veel te groot en puntgaaf huis... Afgelopen winter zagen we maar drie enkele bolletjes met eikapsels bij de brug, terwijl honderden normaal was. Op een forumdiscussie van

Torentje

Een bouwwerk van geelgrijze wulkeneieren met daar bovenop de wulken zelf, bestaande uit vuistgrote bollen van een honderdtal kapsels.

Stichting Anemoon lazen we dat ook op andere plaatsen in de Oosterschelde nauwelijks eikapsels werden gezien. Door de veelbesproken klimaatverandering van hete zomers (hoge temperaturen) en stormachtige zachte winters (losgerukte eikapsels), ziet de toekomst er voor de wulk bij ons niet echt rooskleurig uit. De afgelopen koele zomer brengt gelukkig uitstel en helpt hen er hopelijk weer een beetje bovenop. Kou is voor deze beesten een waar feest.

Stuiptrekking

Als het water extreem koud is en de krabbetjes in sloom gestaar vervallen, ontpoppen de wulken zich als kille, geruisloze predators. Langzaam maar zeker schrijdt de wulk met de sifon omhoog (reukorgaan) voort. De verkleumde krab is te apathies om te beseffen dat onheil van achteren over hem heen glijdt. Vakkundig steekt de wulk zijn snuit onder het schild en brengt een ware doodsteek toe, de krab maakt nog een laatste stuiptrekking. Zo krijg je toch een ander beeld van deze slak.

Eind november vangt het voortplantingsritueel aan. De wulken verwisselen het voornamelijk ondergrondse bestaan voor het bovengrondse. Vaak kom je ze parend tegen in een onbegrijpelijke vlezige worsteling. Ze komen daarbij zover uit hun schelpen, dat je ze tijdelijk wel naaktslakken kunt noemen. Je ziet dan ook dat de mannetjes een enorme penis bezitten. Relatief gezien, versta me niet verkeerd.

Sterksten

In de periode daarna zie je tussen de oesters door slijmsporen van wulken. Vanuit meerdere richtingen lijden ze naar een meestal verhoogt punt. Daar torent een bouwwerk van geelgrijze wulkeneieren met daar bovenop de wulken zelf, soms wel met z'n tienden bij elkaar. Het geheel is opgebouwd uit meerdere vuistgrote bollen van een honderdtal kapsels met daarin tientallen eieren. Na drie maanden worden de eerste wulkjes geboren. Deze wulkjes van wulkjes beginnen gelijk met opvreten van hun broertjes en zusjes. Enkele van de sterksten overleven en vreten zich een weg door het kapsel heen naar buiten. Op de lege bollen tref je uiteindelijk de minuscule nieuwe generatie aan. Het zijn direct al miniaturuitgaven van de ouders. ◀

» Vakkundig steekt de wulk zijn snuit onder het schild en brengt een ware doodsteek toe

Eikapsel

Met zijn sifon (reukorgaan) omhoog zet deze wulk zijn eieren af.

Kamerverhuur

Ter bescherming van zijn zachte achterlijf, woont de heremietkreeft graag in een leeg wulkenhuis.

